

പത്രോന്നൂണ്ടിൻറെ വിലാപം അമവാ വ്യാജപണ്ണിത്തമാരും ഒരു കവിയും

ജോസ് ചെരിപുരം, നൃയോർക്ക്

(ഒരു യമാർത്ഥമ സംഭവത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഏകദേശം
ഇരുപത്തിരഞ്ഞു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് എഴുതി കൈരളി പത്രത്തിൽ
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) (മലയപുലയന്ന മാടത്തിന് മുറ്റത്ത് ... എന്ന
രീതിയിൽ ചൊല്ലാം)

കലയെ കൊല്ലെ ചെയ്തു കുഴി കുത്തി മുട്ടുന
കാലമാർ ചായകടയിൽ കൂടി
ചായയട്ടപ്പുപോൽ അവരുടെയുള്ളിലും
അണയാത്ത അശ്വി എരിഞ്ഞിരുന്നു
ആരിവൻ! തനിഷ്ടക്കാരനീ താനോന്നി
അവനെ നാമോന്നായിട്ടാക്കിക്കും

എന്താരു ചങ്കുറം, എന്താരു പ്രതിഭാനം

ഈ വിധം ഇവന്തെ എഴുതീടുകിൽ
സുത്രത്താൽ ഓട്ടയടച്ച് നാം നാട്ടാരെ
പറ്റിയ്ക്കും വേലെ വെളിയ്ക്കു ചാടും
ചർച്ച തുടങ്ങീ വിധത്തിൽ കൊല്ലയാളി
കൂട്ടം- അക്ഷമരായ്, അസ്വസ്മരായ്

അവരിലസുയകൊണ്ടരിപൊരികൊള്ളുന്ന
അഴകപ്പുറ നാരീസ്വരത്തിൽ ചൊല്ലി
ഒന്ന് കുനിഞ്ഞെന്നെന്നീ കാലു നക്കീടാതേതാർ
ഓർക്കുക,അവരെ ഞാൻ സംഹരിക്കും

എന്നുമെൻ ത്രുക്കാൽക്കൽ വന്ന് വണങ്ങേണം
വാഴുനോരായെന്ന കണികാണണം
അതുകേട്ട് ശിഖിട്ടി പാടാൻ മടിച്ചുാരു
”കവിയെ“ അതിയാൻ പുറത്ത് തള്ളി
അർഹതക്കുപരി പദവി ലഭിച്ചുാരു
കിഴവനും നാരീ സ്വരത്തെ ചാരി
സവൃത്തിനേനകേടാകും അതുകുണ്ട്
ഒരുവൻ അനുനയം ചൊല്ലി വേഗം

ആരേയും നിന്തിക്കാൻ കൂട്ടു നിൽക്കേണ്ട നാം

സ്വന്തമായ് ചിന്തിക്കാൻ ആരംഭിക്കാം
പരദുഷണവീരനാ നിർദ്ദേശം പുചരിച്ച്
നാരീസ്വരത്തിലമർത്തി മുളി
എകില്ലും പൊതുനാ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നവർ
അവരുടെ ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചും

വിജ്ഞാനമുള്ളവർ വിദ്യയനമുള്ളാർ*
ചപ്പും ചവറും തിരിച്ചറിയും
മുവം മുടിയിട്ട് നാം പറിച്ച് നിർത്തുന
പൊതുജനം അനേരം പ്രതികരിക്കും

ആരോധ്യും കാല്യു പിടിക്കാതെ നമ്മൾക്ക്
വ്യക്തിതമുള്ളവരാകാം മേലിൽ
ശിക്കിടിമാരെന്ന് നാട്ടുകാർ പുചരിച്ച്
പാവങ്ങൾ ശക്തമാരായിത്തീർന്നു
കൈകോർത്തു ചേർന്നവർ ഓനിച്ച് ചൊല്ലി-
യീ നാരീസ്വരത്തെ പുറത്താക്കുക

*ഇന്നാണെങ്കിൽ വിദ്യാധരൻ എന്നാഴുതുമായിരുന്നു.
